

[P. Mortensen.]

Lovforslagets Vedtagelse, er, at man ophæver denne automatiske Regel, men samtidig giver dem, der falder ind under Lovens Bestemmelser, Lejlighed til midlertidigt at bevare deres danske Indfødsret ved senest den 31. Oktober d. A. at indgive Andragende herom. De saaledes indkomne Andragender skal efter den Betænkning, der foreligger fra Landstingsudvalget, behandles paa sædvanlig Vis i det Rigsdagsudvalg, der normalt beskæftiger sig med Indfødsrets Meddelelse.

Den højtærede Indenrigsminister beklagede, at § 3 i det i Landstinget fremsatte Lovforslag er udgaaet. Denne § 3 tilsigtede at ophæve den Begunstigelse for danskfødte Kvinder, der findes i § 5 i Loven af 1925, hvorved danskfødte Kvinder, der indgaar Ægteskab med Udlændinge, kan bevare dansk Indfødsret, for saa vidt og saa længe de forbliver her i Landet. Denne Begunstigelse for disse Kvinder ønskede den højtærede Minister altsaa ophævet og deres Forhold optaget til Undersøgelse paa samme Maade som over for dem, der var begunstiget efter den automatisk virkende Regel. Jeg for mit Vedkommende maa indrømme, at hvis denne § 3 i det oprindelige Lovforslag var blevet opretholdt, vilde der have været større Ensartethed over hele dette Problem.

Det er jo nævnt allerede ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, at man ønsker en Udvalgsbehandling saavel af det første som af dette Lovforslag, og til en saadan Udvalgsbehandling skal jeg tilsige mit Partis velvillige Støtte.

Aksel Larsen: Jeg ønsker paa min Gruppens Vegne at sige, at vi finder det utilfredsstillende, at et saa vigtigt Lovforslag som dette og det foregaaende kommer til Folketinget i denne sene Time og derfor ikke kan blive underkastet den omhyggelige Realitetsbehandling, de burde være underkastet. Det kan ikke formodes, navnlig da Landstinget i den tolvte Time har lavet Lovforslaget om og Landstingets Betænkning vedrørende dette Lovforslag først er dateret den 9. Juli, at Folketinget skal have haft tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i Sagen.

Rent principielt burde man derfor forlange, at disse to Lovforslag gik i Udvalg og blev liggende der og blev gennearbejdet, indtil Tinget igen træder sammen efter Sommerferien, men jeg maa erkende, at der jo er en hel Mængde praktiske For-

hold, som gør, at dette ikke saa godt kan lade sig gøre. Vi vil under disse Omstændigheder kunne gaa med til en hurtig Behandling af Lovforslaget, idet vi dog for vort Vedkommende stiller som Betingelse, at det i det mindste tilbageføres til den Skikkelse, det havde, før Landstinget lavede om paa det.

Det drejer sig ikke blot om, at vi mener, man i Praksis bør efterleve det, som jeg tror det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard talte om i Gaar: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget, men det drejer sig ogsaa om, at det er en saa ganske aabenlys urimelig Ændring, der er gennemført i Landstinget og gennemført med en aldeles urimelig Begrundelse. Det ærede Medlem af Landstinget Fru Lisbet Hindsgaul har ifølge Landstingstidendes Fortryk Sp. 1560 sagt, at ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 3

„tilintetgør man ganske det store Arbejde, der gennem Aarene er gjort for, at danske Kvinder kunde bevare deres danske Indfødsret, selv om de giftede sig med en Udlænding.“

Fru Lisbet Hindsgaul har faaet Tilslutning til denne Udtalelse og dette Synspunkt i hvert Fald fra de andre kvindelige Medlemmer af Landstinget og altsaa øjensynlig ogsaa, om end modstræbende, af det Landstingsudvalg, der behandlede Sagen. Det er for mig fuldkommen fantastisk, at en dansk Kvinde kan gøre et saadant Synspunkt gældende, og at en Dansk kan paa staa, at danske Kvinder ønsker et blive identificerede, ligestillede med de Kvinder, der er Tale om i Lovforslagets oprindelige § 3. Vi mener, at baade af Hensyn til denne særlige Kategori af Personer og af Hensyn til, at der ellers gaar Brud paa Lovens Principper som Helhed, maa det være nødvendigt at bringe Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse, maaske ikke absolut, men i hvert Fald at faa den § 3, som er udgaaet, sat ind igen. Vi forudsætter, at den Udvalgsbehandling, der kommer, bliver en Realitetsbehandling, og kan under disse Omstændigheder tilsige vor Medvirken til en hurtig Behandling.

Carsten Raft: Selv om det næsten er blevet Vane i den danske Rigsdag at give Love tilbagevirkende Kraft, er det dog saaledes, at man maa tænke sig meget om, inden man vedtager Love, der ophæver Rettigheder, som har bestaaet for Personer gennem mange Aar. Da jeg første Gang saa dette Lovforslag i den Affattelse, i